

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1912.

Leto XIII.

Poletna.

Tukaj zdaj je letni čas:
petpedika prepelica,
pesem poje z njo ženjica;
zagrnila jo čez pas
zlata je pšenica ...

Kot da kri pretil je kdo,
poljski nageljčki cveto. —
Smeš čez polje, vetrec tih,
glaskov polno radostnih ...

Solnčne strele siplje dan,
teško diha polje, plan.
Trudne so sklonile glave
cvetke v krilo rosne trave ...

Vgasne dan, tu je večer;
tam pred lukno odpre dver,
poje muren, črni stric,
polje se iskri kresnic ...

Fran Žgur.